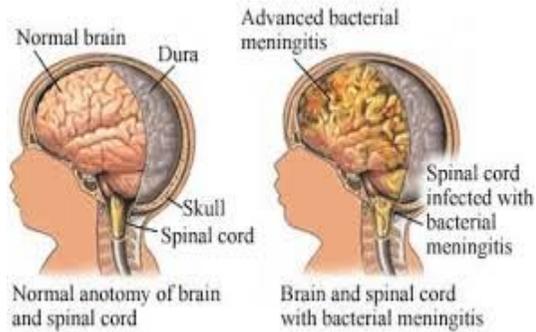

مننژیت چیست؟

واحد آموزش و ارتقاء سلامت
بیمارستان حکیم

نکات مراقبتی :

- 1- فرد مبتلا به مننژیت باید بستری شده و تحت درمان قرار بگیرد و تا بهبودی کامل استراحت داشته باشد .
- 2- فرد مبتلا باید از نظر تب بطور مرتب و روزانه کنترل شود .
- 3- هم بیمار و هم افرادی که در تماس با بیمار هستند باید از ماسک استفاده کنند .
- 4- درمان بیماران باید به طور کامل دنبال شود و داروها باید به طور کامل مصرف شوند .
- 5- در صورت بروز عفونتهای تنفسی یا گوش باید حتما به پزشک مراجعه کرد و درمان را به طور کامل دنبال کرد .

نکته :

همه افراد اهل خانه که در تماس با فرد مبتلا به مننژیت چری هستند باید برای پیش گیری تحت درمان قرار گیرند . درمان آنها با ریفامپین است و به مدت 4 روز باید دارو مصرف کنند . اگر افراد بیشتر از دو هفته در تماس با بیمار بوده اند پیش گیری لازم نیست .

چگونه می توان از مننژیت پیشگیری کرد؟

واکسن هایی که به طور معمول وجود دارند و استفاده می شوند کودک را بر علیه هموفیلوس و یک مننگوکوک محافظت می کنند. راه دیگری که برای محافظت فرد در مقابل مننژیت باکتریال وجود دارد، دادن آنتی بیوتیک به کسانی است که با فرد مبتلا تماس نزدیک داشته اند، بخصوص کودکان و بزرگسالانی که در یک خانه زندگی می کنند.

پیش آگهی :

مننژیت های ویروسی بندرت عارضه ای باقی می گذارند. همچنین درمان مناسب و به موقع با آنتی بیوتیک اغلب سبب بهبود کامل بیماری می شود. در تعداد اندکی از کودکان

ممکن است عوارضی مثل ناشنوایی ، تشنج و یا مشکلات یادگیری ایجاد شود. به ندرت بیماری (حتی در صورت درمان مناسب) به مرگ منتهی می شود.

مننژیت چیست؟

التهاب مننژ پرده هایی که سطح مغز و نخاع را می پوشانند مننژیت نامیده می شود. این بیماری به وسیله عفونت باکتریایی یا ویروسی ایجاد می شود. علائم مننژیت ویروسی خفیف هستند اما مننژیت باکتریایی می تواند جان بیمار را به خطر بیندازد. مننژیت باکتریایی بیشتر در کودکان زیر پنج سال دیده می شود ، با این حال در هر سنی ممکن است اتفاق بیفتد. مننژیت ویروسی بر خلاف مننژیت باکتریال بیشتر به صورت اپیدمی و همه گیر رخ می دهد و اغلب در کودکان بالای پنج سال دیده می شود.

علل ایجاد مننژیت:

شایع ترین علت مننژیت باکتریایی در کودکان نیسریا مننژیتیس است (مننگوکوک). میکروب نیسریا به طور طبیعی در مخاط بینی زندگی می کند و اغلب هیچ مشکلی را ایجاد نمی کند اما علت این که چرا در برخی کودکان سبب بروز بیماری می شود ، هنوز مشخص نشده ؛ عامل شایع دیگر هموفیلوس آنفلوانزا است که اغلب در کودکان زیر پنج سال دیده می شود . ویروس های متعددی نیز باعث بروز مننژیت می شوند که از بین آنها ویروس آنفلوانزا ، آبله مرغان، منوکلئوز عفونی ، و ایدز شایعتر هستند.

Kernig's sign

علائم مننژیت :

علائم مننژیت باکتریال و ویرال در برخی مراحل شبیه هم هستند. با این حال علائم مننژیت باکتریال شدیدتر بوده و در اغلب موارد به سرعت (گاه ظرف چند ساعت) پیشرفت می کند. در شیرخواران علائم غالباً گنگ و یا مبهم است و می تواند شامل موارد زیر باشد:

- بدحالی عمومی
- تب
- استفراغ
- نخوردن غذا
- گریه و بیقراری

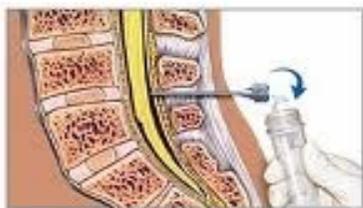
در کودکان بزرگتر ممکن است تمام علائم فوق به اضافه علائم دیگر دیده شود، مثل:

- سردرد شدید
- حساسیت و انزجار از نور شدید و صدای بلند
- سفتی عضلات، بخصوص عضلات گردن

در تمام سنین ابتلا به مننژیت ممکن است همراه با علائمی مثل گیجی، اختلال هوشیاری و گاه تشنج باشد. در برخی کودکان مبتلا به مننژیت، بثورات جلدی مشخصی به صورت نقاط مسطح صورتی یا قرمز که با فشار دست محو نمی شوند، دیده می شود. اگر کودک به طور غیر عادی بدحال است و یا حداقل دو علامت از علائم فوق در وی پدیدار شده باشد بلافاصله با پزشک مشورت کنید و یا کودک را به نزدیکترین بیمارستان برسانید. کودک در بیمارستان بستری می شود و نخست آب نخاع وی جهت آزمایش نمونه گیری می شود و با کمک این آزمایش می توان مننژیت ویرال و باکتریال را از هم تشخیص داد و در مواردی عامل ایجاد کننده مننژیت را نیز مشخص نمود. همچنین ممکن است نمونه خون نیز جهت کشت و تعیین وجود باکتری در آن به آزمایشگاه فرستاده شود.

درمان :

در صورت شك به مننژیت، پس از انجام آزمایش های لازم و حتی پیش از آماده شدن جواب آزمایش ها باید درمان با آنتی بیوتیک شروع شود. اگر جواب آزمایش ها مشخص کند که کودک مبتلا به مننژیت ویروسی شده، آنتی بیوتیک ها قطع می شوند و هیچ درمان دیگری به جز مسکن لازم نیست. عفونت های ویروسی معمولاً پس از 5 تا 14 روز بسته به نوع ویروس خود به خود بر طرف می شوند. اگر تشخیص مننژیت باکتریال تأیید شود، مصرف آنتی بیوتیک باید ادامه یابد (ممکن است در صورت لزوم برحسب باکتری تشخیص داده شده ، نوع آنتی بیوتیک تغییر کند). همچنین ممکن است برای کودک مایعات داخل وریدی و داروی ضد تشنج تجویز شود (در صورت وجود تشنج). درمان با آنتی بیوتیک ممکن است تا ده روز طول بکشد.

Spinal fluid is collected for testing

